ESPECTACLES

A La Unió Lliberal

Un triple aconteixement

D'aconteixement teatral pot qualificarse la vetllada que el diumenge passat tingué lloc en el saló teatre d'aquesta Societat.

Amb un plé a vessar i amb ànsia extraordinària, el públic semblava que portès escrit a la cara el que aquella nit anava a passar una bella estona: una conversa d'en Fontdevila, sempre tan amè i sempre interessant i una comèdia de l'Avelí Artís, de qui ja n'havíem assaborit altre el diumenge passat a La Alhambra; i, per fi, una estrena del veterà escriptor local, l'Esteve Garrell. Què es volia més?

Amb aquesta predisposició, doncs, vàrem anar al teatre.

La conversa d'en Fontdevila

L'estimat amic i compatrici, el culte periodista en Manuel Fontdevila, llegeix un treball, admirable com tots els séus.

Alhora que fa gala de sos molts coneixements, no desdiu en la seva alta qualitat de patriota, i es mostra el vallesà fins a la mèdula. Comença parlant de l'importància del teatre en general com fort element de cultura, demostrant la injustícia en certs pensadors, que, com Rousseau, el qualificaven d'«escola del vici». Profunditza el tema en sentit de la vera significació que té el teatre en el desenrrotllament de la cultura i educació del poble, i entra tot seguit a un anàlissi somer del què ha estat i és el teatre a la nostra terra, malgrat males llengües no li concedeixin la importància que per l'esforç de la intel-ligència catalana ha assolit esplendorosament. Des del segle XIV en que Mossèn Antòn Vilaregut, de València, traduí a nostra llengua l'«Hèrcules» i la «Medea» del gran Sèneca, primeres representacions escèniques en terres ibèriques, fins als nostres grans dramaturgs actuals, passant pel gran Pitarra, el teatre català pren a cada jorn nova volada. I, si en Frederic Soler, en Guimerà, l'Iglesias, en Russiñol, en Creuhet i tants d'altres, foren els homes del renaixement teatral de Catalunya — moltes voltes tant sols inspirats per l'abrandament patriòtic que tant amorosament cobejaven, — els homes moderns del nostre teatre, conreuen el mateix, sense que sigui condició indispensable el presentar tipus que simbolitzin el sagrat amor a la llar, la pruija de les nostres reivindicacions nacionals. Aquests moderns autors, com en Pous i Pagès, i en Segarra, i sobre tot l'Avelí Artís, treuen el séu teatre de la vida real, de l'emoció ciutadana; humanitzen, en un mot, la significació del nostre teatre, reintegrant-lo a la corrent escènica mundial, per a que puga tractarse de tú amb les produccions de tots els paisos de la terra.

I a seguit analitza, en Fontdevila, les obres que s'han de posar en escena, donant quatre impresions de les mateixes i deixant entendre que tant en l'una,—la de l'Artís— com en l'altre —la d'en Garrell— els oients experimentaràn la doble i agradosa sensació: de l'universalitat en la primera; i de la visió local ben dibuixada en la segona.

Una forta ovació coronà el bell parlament d'en Fontdevila. I tot seguit començà la representació de «Mai se fa tard, si el cor és jove».

L'estrena de "Mai se fa tard..."

Impresionats fondament encare per la representació de «A sol ixent fugen les boires», vàrem millorar la impresió rebuda, amb la còmèdia representada el diumenge passat. L'Artís ha arranjat una comèdia humanissima. «Adriana», protagonista de l'obra, és una noia madura que junt amb una germana i el germà gran casat, ha vist morir els séus pares, bons hisendats de pagesia. Viuen, per disposició testamentària, mentre siguin solteres, amb el germà, casat amb una noia de ciutat, bonica i distingida. L'incompatibilitat de caràcter, els costums, el vestir i, per fí, la gelosia, són causa de disgustos i ben aviat del mal viure en la família. Més, arriba de rodar món, un germà de la jove i tot segui intervé en la *qüestió familiar*, encarrilant-la cap a l'únic camí en que aquesta qüestió es pot resoldre: cap el viarany amorós. Un incident del patrimoni familiar, fa que, amb la vinguda de l'advocat de ciutat, jove, la germana petita s'enamora d'ell i que en l'Adriana, en descobrir l'enamorament, s'accentúi el séu glatir. Per fí, la pròpia Adriana, després d'haver despreciat la proposició *interessada* del metge del poble, home vell, és estimada per en Gabriel, el cunyat del séu germà que volia casar-la, i *tutti contenti*.

En el desenrotllament d'aquest *cas*, en el qual hi intervenen àdemés un majordom, molt ben dibuixat; un procurador, traçat de mà mestre; una minyona i un nen, que amenitzen i arrodoneixen multitut d'escenes, donant-los-hi un realisme corprenedor; i un metge, no tant ben plasmat; l'Avelí Artís, demostra ésser, demés d'un bon observador, un psicòleg profón. Llàstima que en certes ocasions tingui el mal gust de posar en boca de certs personatges — com l'alusió a les intrigues del Rector i el vicari del poble — reticències inversemblables en boca de persones com el procurador i el metge! El diàlec és fluid en tota l'obra i l'espectador s'hi sent identificat.

Una ovació clamorosa, a l'acabament de tots els actes, va obligar a l'autor a sortir a l'escena per a acallar l'entusiasme del públic.

Associació de Música de Granollers

Concert per a avui, diumenge, al teatre del Casino, a càrrec del TRIO DE BARCELONA

Primera part:

TRIO EN SI MENOR . . . Loeillet
a) Largo : Allegro.
b) Adagio : Allegro con spirito.
ALLEGRO APPASSIONATO Granados

Segona part:

TRIO EN RE MENOR . . . Arensky
a) Allegro moderato : b) Scherzo
c) Elegie : d) Finale.

Tercera part:

SOMNI D'AMOR . . . . . Liszt
PENSANT EN L'ALBÉNIZ . Perelló
SEGUIDILLAS «GITANAS . Arbós

Importantíssim

À vostè li convé saber que tots els **CALÇATS** que es venen a la

Sabateria RIERA

CARRER D'EN PRIM, 7 : GRANOLLERS

són fabricats pels nou obrers de la casa i que els preus són sempre seguint **les onades de la baixa.**

Preus d'alguns articles:

Calçat per a senyor, Oscària forta, tot sola . . 17 ptes.
» » » » » cosit a mà 20 »
» » senyora, Lona blca. Sola Impérial 12 »

Quan hagi fet alguna compra, si indica que ha llegit aquest anunci se l'obsequiarà amb un objecte de plata.

La Gralla, 5/6/1921, p. 6 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers